

perspektiv, som en regionplan må anlægge, gør det nødvendigt at beskæftige sig også med udbygnings-takten og opstille forudsætninger om en etapevis udbygning. Med ordet „tidsfølge“ sigtes der ikke til præcise tidsangivelser, men dels til en forudsat rækkefølge af f. eks. udlæg og byggermodning af byzone-arealer (etapedeling), dels til en angivelse af et indbyrdes afhængighedsforhold mellem forskellige anlægsdispositioner.

Som led i den foreslåede hovedstadsreform foreslås der givet det overordnede organ for hovedstadsområdet mulighed for via en særlig fond at yde kommunerne økonomisk støtte til virkeliggørelse af regionplanen inden for den almindelige økonomiske politiks rammer. I sammenhæng hermed står, at regionplanlægningen for hovedstadsområdet ifølge det fremsatte lovforslag herom skal indbefatte en for kommunerne bindende tidsfølgeplanlægning. I modsætning til denne ordning vil tidsfølgeangivelser i regionplanlægningen for det øvrige land blot være forudsætninger for regionplanens indhold og altså ikke blive bindende for primærkommunerne.

Til § 9.

Ved udførelsen af regionplanlægningen må anlægges en helhedsvurdering af den ønskelige udvikling i amtskommunen, således at lokale interesser og særinteresser ikke bliver eneafgørende.

Der henvises i øvrigt vedrørende stk. 1 til bemærkningerne til § 4. Den foreslåede bestemmelse om, at regionplanlægningen skal udføres under overholdelse af „landsplandirektiver“, tilsigter ikke at hidføre en detaljeret styring af regionplanlægningen. Bestemmelsen vil således ikke være til hinder for, at der fra de lokale myndigheder fremkommer alternative forslag til „landsplandirektiver“ af mere konkret karakter, hvori der peges på løsninger, som på anden — for den lokale planlægning mere hensigtsmæssig — måde tilgodeser de hensyn, der har ligget bag „landsplandirektivet“. Sådanne spørgsmål bør søges afklaret på et så tidligt stadium af regionplanlægningen som muligt.

I stk. 2 er foreslået en hjemmel for boligministeren til at udfærdige nærmere forskrifter for regionplanlægningens udførelse inden for de rammer, der fremgår af selve loven. Sådanne forskrifter vil ikke være „landsplandirektiver“ som omhandlet i § 4, men forskrifter om tilrettelæggelsen og selve udførelsen af regionplanarbejdet. Der kan eksempelvis være tale om specielle høringsregler, om eventuelt formaliseret samarbejde mellem flere amtsråd, om offentliggørelsesform, om ensartede signaturer og målestoksforhold m. m. Der vil også kunne være tale om særlige beregningsmæssige forudsætninger

for regionplanlægningen baseret på prognoser, f. eks. om befolkningsudviklingen, husstandsstørrelse og arealkrav til forskellige formål. Det er nødvendigt, at regionplanerne alle hviler på ens forudsætninger af den nævnte karakter, så at de bliver indbyrdes sammenlignelige.

Til §§ 10-13.

De foreslåede bestemmelser omhandler tilvejebringelsen af en regionplan. Det hovedsynspunkt er anlagt, at regionplanlægningen bør udføres i et samarbejde mellem amtsrådet og kommunalbestyrelserne i amtskommunen. Navnlig for at opnå den i lovforslagets § 9, stk. 1, nævnte helhedsvurdering af den ønskelige udvikling i amtskommunen er det fundet væsentligt at henlægge regionplanmyndigheden til amtsrådene. Men det er anset for lige så væsentligt, at kommunalbestyrelserne inddrages aktivt i alle regionplanlægningens faser, og at regionplanlægningen drager mest mulig nytte af det udviklede planlægningsapparat, som de fleste primærkommuner råder over. Både Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark har tilsluttet sig de foreslåede bestemmelser om samarbejdet mellem kommunalbestyrelserne og amtsrådene under regionplanens tilvejebringelse.

I § 10 er det foreslået, at regionplanlægningen skal begynde med, at de enkelte kommunalbestyrelser hver for sig eller i et indbyrdes samarbejde fremkommer med oplæg til regionplanens indhold, efter at amtsrådene har forsynet kommunerne med oplysninger om den amtskommunale sektorplanlægning. Fristen nævnt i stk. 1 må efter forhandlinger med de kommunale organisationer fastsættes under hensyn til bestemmelserne i stk. 2.

Det forudsættes, at kommunernes oplæg indeholder en nærmere redegørelse for kommunalbestyrelsens forslag til arealanvendelsen på længere sigt inden for kommunen, ledsaget af nødvendige skitse-mæssige kortbilag. Det må antages, at der i det i kommunerne allerede udførte dispositionsplanarbejde findes et udmærket grundlag for tilvejebringelsen af oplægget til regionplanen. De kommunale oplæg skal efter lovforslagets § 10, stk. 1, vedrøre arealanvendelsen inden for den pågældende kommune, men det er naturligvis ikke derved udelukket, at den enkelte kommunalbestyrelse også kan give udtryk for den overordnede målsætning, som efter kommunalbestyrelsens opfattelse bør lægges til grund for regionplanlægningen.

Bestemmelserne i § 11 er udtryk for, at det påhviler amtsrådet at tilvejebringe de oplysninger om fysisk planlægning, der ikke udføres af amtsrådet selv, men som er relevant for regionplanlægningen.